

Ο ΑΝΔΡΕΑΣ

ΕΙΣΑΙ ΕΛΛΗΝΑΣ

Αύτό πού ήσουν κάποτε θά γίνης ξανά
Πρέπει νά γίνης, πρέπει νά κλέψης
‘Ο έξευτελισμός σου νά γίνη τέλειος ήδη σήμερα παρέτω τών Άνδρεών
‘Η έκπροθηση νά φτάση ώς τις ρίζες τῶν βουνῶν
Είσαι ‘Ελληνας, είσαι ‘Ελληνας
πίνεις τὴν προδοσία μέ τό γέλα, πίνεις τὴν προδοσία μέ τό κρασί^{να}
‘Ο έξευτελισμός σου νά γίνη τέλειος, πρέπει νά δεῖς, πρέπει
νά γίνης, αύτό πού ήσουν κάποτε θά γίνης ξανά.
το παντού τάκ-τάκ ήδη τάκ-τάκ έγα

ΕΙΜΑΣΤΕ ΔΥΟ τάκ-τάκ έγα. Μόριας τό φραγέλο μας

φομέρι και αύτο καλί μας κόκκινο σύριγο
Είμαστε δυό, είμαστε δυό, ή ωρα σήμανε δχτώ
κλείσεις τό φῶς, χτυπᾶ ὁ φρουρός, τό βραδόν θάρρουνες ξανά
Βαράνε δυό, βαράνε τρεῖς, βαράνε χλίεις δεκατρεῖς
Πονᾶς έσύ, πονάω έγώ, μά ποιδς πονάει πιδ πολύ
θάρρεις ὁ καιρός νά μᾶς τό πῆ
Είμαστε δυό, είμαστε τρεῖς, είμαστε χέλιοι δεκατρεῖς
Καβάλα πάμε στόν καιρό μέ τή φρονή τό αἴμα πήζει τήν πληγή
ὁ πόνος γίνεται καρφί ὁ δόδηγητής ὁ λυτρώτής. Είμαστε δυό,
είμαστε τρεῖς, είμαστε χέλιοι δεκατρεῖς.
“Ένας μπροστά, ένας μπροστά, οι ἄλλοι πέσω ἀκολουθοῦν
μετά σιωπή μ' ἀκολουθεῖ τό ἔδιο τροπάρι τό γνωστό.

ΚΑΙΡΟΣ ΝΑ ΔΗΣ

Σοῦ εἶπαν φέμματα πολλά, φέμματα σήμερα
σοῦ λένε ξανά κι' αὔριο φέμματα ξανά θά σοῦ ποῦν
φέμματα σοῦ λένε οἱ ἔχθρος σου μά κι' οἱ φίλοι σου
σοῦ κρύβουν τήν ἀλήθεια.
Ψεύτικη δόξα σοῦ τάζουν οἱ φεῦτες, μά καί οἱ φίλοι σου
μέ φεύτικες ἀλήθειες σέ κοιμίζουν.
Ποῦ πᾶς μέ φεύτικα ὅνειρα, ποῦ πᾶς μέ φεύτικα ὅνειρα
καιρός νά σταματήσεις, καιρός νά τραγουδήσεις, καιρός νά κλέψης
καί νά πονέσης, καιρός νά δῆς.

ΤΟ ΣΦΑΓΕΙΟ

ΣΑΝΟΥ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ

Τό μεαημέρι χτυπᾶνε στό γραφεῖο, μετρῶ τούς χτύπους τό αἷμα
μετρῶ

Βίμαι θρεψτάρι μ"έχουν κλείσει στό σφαγεῖο
Σήμερα ἐσύ αὔριο ἔγώ, χτυποῦν τό βράδυ στήν ταράτσα τόν' Αντερέα
Μετρῶ τούς κτύπους τόν πόνω μετρῶ
Πίσω ἀπό τόν τοῦχο πάλι θάμαστε παρέα
τάκι-τάκι ἐσύ, τάκι-τάκι ἔγώ, πού πάει νά πῆ
στή γλωσσα τούτη τή βουβή, βαστάω γερά
κρατάω καλά. Μές στές καρδιές μας ἀρχιανά
τό πανηγύρι τάκι-τάκι ἐσύ τάκι-τάκι ἔγώ
τάκι-τάκι ἐσύ τάκι-τάκι ἔγώ. Μύρισε τό σφαγεῖο μας
θυμάρι καὶ στό κελί μας Κρκκινο οὐρανό
ζήραστε διδ, είμαστε διδ, οὐδέποτε άχτι
κλείσει τό φᾶς, ζητεῖς δ φρουρό, τό βράδυ θάρσουνες ζανά
ζαρένε διδ, ζαρένε τρεῖς, ζαρένε χέλιες σωματεῖς
Πονᾶς διδ, ζανά διδ, μη κοιλίς πονάει πιο πολύ^{τούτον}
ζήραστε δ κανέρδις νέδιδες τό πῆ
ζήραστε διδ, είμαστε τρεῖς, ζήραστε ράβιοι δεκατρεῖς
καρδία λέμε στόν κατέρδι με τή θρούδη τό αίρε πάξει τήν πληγή
δ κόνος γένεται καρφί δ δύνητης δ αιτιώτης ζήραστε διδ,
είμαστε τρεῖς, είμαστε χέλιοι δεκατρεῖς.
Πονᾶς παροστή, ξένας παροστή, οἱ ἄλλοι πέντε δικολουθοῦν
μετά σωμαὶ κ' θαυμούνει τό τούτο τρεκάρι τό γνωστό.

ΚΑΙΡΟΣ ΗΔ ΑΓΙΕ

Εοῦ εἴκεν φέματα πολλά, φέματα σήμερα
οοῦ λένε ζανά κι' αὔριο φέματα ζανά δεῖ οοῦ ποῦν
φέματα οοῦ λένε οἱ ἔδεροι οου με κι' οἱ φύλοι οου
οοῦ κρόβουν τήν ὀλήθευτο.
γεύτηκε δόξει οοῦ τάξουν οἱ φεύτες, μη καὶ οἱ ρέκοι οου
με φεύτηκες ἀλήθευτες σέ κοιτιζουν.
Οοῦ λέξ οοῦ ωδάτηκα διατέρα, ποῦ λέξ οοῦ φεύτηκα διατέρα
κατέρδι νέ διατατένης, κατέρδι νά τρέγουντον, κατέρδι νέ πάσσουν,
καὶ νέ πονέσσουν, κατέρδι νέ αἴσσου.

